Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Sanctorum Joachim Et Annæ Geneseos, Vitæ, Transitus Et Connexorvm

Polius, Jacobus

Herbipoli, 1652

30. De Sacris reliquiis eorundem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43946

Visual Library

DE RELIQVIIS SS. IOACHIM & ANNÆ. §. 30.

DE *Jeruſalem exibunt reliquiæ*, Iſaiæ 37. *Diſperdam de loco hoc reliquias*, Sophon. 1. & Zachariæ 4. *Poſſidere faciam reliquias populi hujus*: quæ loca ſacræ Scripturæ oportuna, majores noſtri [a] applicarunt ad reliquias Corporis Chriſti Salvatoris, atque nos extendere poterimus ad ſuos ſecundùm carnem majores, SS. Joachim & Annam, & eorum reliquias olim Hieroſolymis reconditas, uti cap. 15. Exegetici demonſtravimus.

2. Reliquias ſacras in naturâ ſuâ ſpecificâ contuemur oculis, manibus palpamus: conſideramus autem ut ſunt talium perſonarum, eas in illis apprehendendo, unde dignæ non modo ſunt eâ veneratione vulgari, quam filius Patri, aut amicus amico, inferior ſuperiori defert, quâ & annulum, & veſtem paternam, pro affectu libenter geſtamus, ſed inſuper religioſâ, quæ plus quam civilis ſit, conſiderando eas altius, relativè videlicet per earundem contactum aut viſum, intentionem noſtram ad ipſos Sanctos, quorum reliquiæ ſunt referendo. Sic enim eodem cultu eas proſequimur, quo Sanctos ipſos, atque idem beneficium, eandemque virtutem his mediantibus aſſequimur, quam per ipſos Sanctos conſequeremur. Totus autem hic cultus ex fide & chari-

a Beyerlinck Theat. tom. 6. pag. 288. edit. 1631. Colon.

charitate erga Deum proficiſcitur, propter quem Sanctos, & ea, quæ circa illos ſunt, honoramus, & quantò major fides & dilectio erga Deum, ejusque Sanctos, eo major erga Reliquias cultus & devotio; quam devotionem uti & fidem erga ſe, crebris miraculis Deus confirmat, & fideles ipſi ſuam erga eundem fidem ſacrarum reliquiarum veneratione religioſâ exercent & teſtantur.

3. S. Petri tranſeuntis umbra ſanavit infirmos, Act. c. 5. Et eodem nomine S. Pauli ſudaria, & ſemicinctia deſcribuntur, Act. 19. c. quemadmodum etiam fimbria Chriſti ſanitatem cauſavit mulieri Hemorrhoiſſæ, ardenter magnâ fide eam tangenti, Matth. 9. Novimus quam religioſe cultu ſoleant Treviris atque Aquisgrani recondi, atque fidelibus exhiberi, tunica Chriſti atque faſciæ, quibus infans involutus fuit: an non ergo dignum ut majori fideles fervore rapiantur, ergo SS. Joachimi & Annæ Lipſana corporum, de quorum filiâ unigenitâ ipſi filio Dei carnem aſſumere complacuit.

4. Dum autem ad ſpecificam enumerationem accingimur, præmonendo refricamus, vocabula capitis & brachii per Synechdochen, hoc eſt, partem & non totum accipi debere. Operoſam autem quantum poſſumus deſignationem damus, ut veterrimus SS. Joachim & Annæ cultus atque ipſamet loca magis inclareſcant. Imprimis itaque S. Joachimi caput, ceu illuſtrem theſaurum

rum, precioſè recondunt Sanctimoniales Benedictinæ ad SS. Machabæos Coloniæ Agrippinæ. Corpus ſancti Patriarchæ à Conſtantini Matre Helenâ Hieroſolymis relictum eſſe, cap. 15. Exegetici recitavimus, de cujus partibus plura licebit referre, quando Dei bonitas conceſſerit, ut veritas filia temporis plura denudet.

5. S. Annæ ſacras reliquias commemorando, absque præjudicio cujuspiam, ſequendo Ordinem ABCdarium, ordiemur ab AGRIPPINA COLONIA noſtrate Metropoli, multis nominibus celeberrimâ, in quâ brachii partem adſcribunt PP. Carthuſianis, fragmen coſtæ, Benedictinis ad S. Panthaleonem, Cranii, ſive ut Petrus Merſæus loquitur, Scapilii partem, Minoritis Conventualibus, Pollicem, Dominicanis, tibiæ particulam, Minoribus Recollectis. Præterea Collegia S. Gereonis & Cuniberti, Equites Teutonici ad S. Catharinam, Parœciæ S. Martini Minoris, & S. Albani, Regulares Antonitæ, Carmelitæ & PP. Societatis JESU, Moniales verò ad SS. Macchabæos, ad S. Maximinum, ad S. Gertrudem, in Sion, in majori Nazaretho, in Agno Caſtrenſis muri, in Bethlehem, apud Capuciniſſas quoque, & Alexianas ad S. Elizabetham, omnes de ſacro corpore participant: Thereſianæ montis Mariæ duo fragmina coſtarum obtinent. Teſtantur præmiſſa *Petrus Merſæus* Catalogo Archiepiſcoporum Colonienſium, & ex eo *Lucas VVaddingus anno 1384. n. 3. Erhardus VVeinheim*

in ſa-

in ſacrario Agrippinæ. Beyerlinck theatri tom.6. edit.1631 Colon.pag.277.279.& 282 Suſſay in martyrologio Gallicano. Gelenius in ſacrario & Coloniâ ſupplice, teſtes quoque oculati.

Aillonii in Provinciâ Conceptionis apud Conceptioniſtas: In Andecenſis montis in Bavariâ Sacrario, in argenteâ S. Annæ ſtatuâ, à Frederico Saxonum Duce collatâ, atque Antiquæ Mellariæ in Provinciâ Angelorum apud Conceptioniſtas, diverſa fragmina aſſervantur. Antwerpiæ pars coſtæ humeralis apud PP. Societatis JESU: & Aptæ Iuliæ Vulgienſium ſub Metropoli Aquenſi ſcribit Andreas du Suſſay [b] Pariſinus, in Gallicano Martyrologio, S. ANNÆ corpus à fidelibus coli pridem illic conditum: Aquisgrani in monaſterio S. Annæ apud Benedictinas: Atelati in Galliâ: Avdomaropoli in Artheſiâ, etiam S Annæ reliquiæ aſſervantur argento, auroque quibusdam in locis decenter veſtitæ. Barbara Inſula prope Lugdunum habet Monaſterium Ordinis S. Benedicti, ubi (referente [c] Trithemio) in capellâ vetuſtiſſimâ corpus beatiſſimæ matris Annæ, cum multâ reverentiâ populi quieſcit: quam S. Longinus miles Chriſti primum fundaſſe dicitur, & pretioſiſſimas illas reliquias ab Hieroſolymâ ſecum deferens in eadem collocaſſe. Hujus rei in dicto cœnobio antiquiſſima monimenta reperiuntur. Ita Trithemius. Beſſelich infra Con-

b Suſſay VII. Kal. Aug. c Trith. cap.4. de laud. S. Annæ.

Confluentiam ad S. Remigium & Boppardiæ ad S. Martinum ſuburbicum, loca ſunt martyrum ſanguine olim Deo dicata [d] habentq; intra Aſceteria Monialium tertii Ordinis S. Franciſci reliquias S. Annæ. Bleibenbech mons ſacer eſt ad Moſellam, & Bonna Reſidentia Electoralis ſupra Coloniam, ubi in Monaſterio vallis Angelorum etiam habent aliquot particulas de S Annâ: atque inquilinæ religioſæ Ordinis S. Auguſtini ex inveteratâ traditione feriis tertiis accendunt tres cereos, & tres cibant pauperes, in feſto autem S. Annæ paſſim ferè per clauſtrum cerei collucent. Bruxellis in Sacello Caſtri Archiducalis pars calcanei: Carnoti (juxta martyrologium Gallicanus) S. Annæ caput in glorioſiſſimâ baſilicâ ſanctiſſimæ Dei Genitricis ex dono Ludovici Bleſenſium Comitis repoſitum, ſummo etiam quo decet honore obſervantur. Confluentiæ ad S. Barbaram & S. Martinum in monialium Conventibus ſunt etiam petiæ de S. Annâ. Caſtellum bonum Civitas Siciliæ in Sacello Caſtri gaudet etiam portione inſigni de S. Anna. Duaci in conterminis Flandriæ apud S Amati ædem honoratur pes S. Annæ. Dura, Cornelio Tacito Marcodurum, (Regi novi Prumienſi Duria caſtrum) aliis Durenum inſcriptum, per bullam Julii II. obtinuit caput S. Annæ: Suſſay [e] in martyrologia habet: apud Durenum oppi-

d Crombach in Urſulana hiſtoria.
e Suſſay VII. Cal. Auguſti.

oppidum Diæceſis Colonienſis ſuſceptio capitis ipſius ex Moguntiâ. De intellectu horum verborum plenius tractarunt Exegeticon Hiſtoricum & ejusdem Auctoris hiſtoria Germanica. Ibidem in Bethanienſi Conventu apud Minores Recollectos inter SS. Auxiliatorum reliquias, particulæ de S. Annâ adjunctæ ſunt. Duſſeldorpii ad Rhenum in Collegiatâ B. Virg. Eccleſiâ & in ſacello Hoſpitalis: Eberardi-cluſæ prope Treviros: Erpelii ſupra Bonnam atque Eſſendiæ prope Durſtenam in Collegiatâ Eccleſiâ etiam ejusdem ſacræ reliquiæ aſſervantur: Francofurti apud Carmelitas pars brachii & apud Dominicanos petia quædam de S. Anna ſuppetunt: Gandavi apud Dominicanos: Heinsbergæ S. Gangolphi Collegiata Eccleſia [f] antiquitus notabili parte de S. Annâ condecorata fuit. Inſula Rheni ſupra Confluentiam & infra eam atque Konigsdorpf Ordinis S. Benedicti ac S. Bernardi Sanctimonialium monaſteria aſſervant pretioſas particulas. Kempenæ in ſolemni Capſâ, literâ I ſignatâ, reconditur pretioſa portio. Malta ſive Meliteniſis Inſula equeſtris Ordinis S. Joannis aſſervat manum S. Annæ ex Rhodo translatam: Mons Marianus ſive Conventus S. Mariæ de Monte, qui in Provinciâ Genuæ Ordinis Minorum Obſervantiam primus eſt, habet ſiniſtrum S. Annæ bra-

f Beyerlinck tom. 6. pag. 290.

brachium, teſte Franciſco Gonzaga in ſuâ hiſtoriâ Seraphicâ. Meſſanæ in Siciliâ, Abbatia S. Salvatoris gloriatur nervis manus S. Annæ. Neuſtria particularis dives eſt: Noriberga Urbs Imperialis, teſte Beyerlinck, à tribus ſeculis recondit cubitum S. Annæ: Nurſitæ in Flandriâ Benedictini tenent crepidam S. Annæ. Oreti Aſturis in Hiſpaniæ regione: Oliveti Campſanæ diæceſis, in cænobio S. Mariæ de Paradiſo, ſunt etiam particulæ. Romæ aſſerit Antonius Sanctarellus [g], inter reliquias in D. Pauli æde brachium S. Annæ matris immaculatæ virginis, & partem unam apud S. Mariam ab Arâ cœli, aliam apud S. Marcelli conſervari: M. Attilius Serranus [h] refert in Eccleſiâ S. Pauli brachium cum pollice S. Annæ matris B. Mariæ incluſum brachio argenteo, & in S. Mariâ majori etiam de reliquiis S. Annæ ſupereſſe. Herman. Bauing. in Itinerario Romano & Beyerlinck eadem theatri tom. 6. pag. 299. & 301. confirmat; licet unicus Maurolycus [i] ſanctorum Petri & Pauli in Urbe ædi illud brachium adſcribat. Rothomago in Galliis Sauſayus [k] attribuit translationem reliquiarum S. Annæ. Rutilæ ad Moſellam in Cartuſiâ S. Sixti prope Siricum Lotharingiæ oppidum aſſervantur duo partes brachii S. Annæ, quæ in Monſtrantiis argenteis altario imponi ſolent:

Sal-

g Santarel. de Jubil. c. 17. dub. 2. h Serran. de ſeptem Urbis Eccleſiis. i Mauroly. in Catal. de reliquiis Italiæ. k Suſſay ad VII. Cal. Auguſti.

Salſini prope Namurcum in Ciſtertienſi Abbatiâ: Trajecti ad Moſam in B. Virg. Eccleſiâ: Tornaci in Cathedrali Baſilicâ ſimiles ſacræ reliquiæ manent. Treviris in oſtenſione reliquiarum Metropolitanæ Eccceſiæ brachium monſtratur: atque ibidem ſuburbico illuſtri Ordinis S. Benedicti ad S. Maximinum monaſterio, brachium S. Annæ aſſignat vetuſtus Catalogus impreſſus reliquiarum ejusdem loci. Ibidem ad SS. Martyres & ad S. Matthiam ejusdem profeſſionis religioſi etiam particulas obtinent: quâ etiam fælicitate gaudent ad S. Mariam Magdalenam Clariſſæ, juxta id quod die 3. Aprilis anni 1503. ex Urbe Brunſuiga, ſuâ Syngraphâ certificavit Joannes Capet Ordinis Minorum de Obſervantiâ SS. Theol. Doctor, [1] & Sedis Apoſtolicæ auctoritate Reverendiſſimi Domini Raymundi Cardinalis Gurcenſis, de latere Legati Nuncius. Vliſſibonæ Urbi Luſitaniæ perceclebri Veron partem brachii: Vrſicanenſi Abbatiæ in Diæceſi Noviodumenſi, partem capitis S. Annæ, & Zantis Carthuſiæ, etiam partem brachii alii annumerant.

6. De præmemoratis reliquiis videri poſſunt Franciſcus Gonzaga in hiſtoriâ Seraphicâ: Rikelius principio Commentarii in Pantateuchum Coloniæ procuſi. Veron triumphi lib. 5. c. 15. Weinheim, & Gelenius locis ſupra relatis. Joannes Schecmannus in epitome Trevirorum

O Chro-

[1] Archivum Conv. S. Sebaſtiani Confluentiæ.

Chronologicâ. Beyerlinck tomi 6. lib. 16. pag. 280. 283. 284. 288. 290. 297. 299. & 301. Aubertus Miræus in Faſtis Belgii. Maurolycus, Arturus à Monaſterio, in Martylogio Franciſcano & alii multi.

7. ZONAM B. Virginis, glorioſè ſibi condi-vidunt, Roma, Colonia Agrippina, Aquisgranum, Sueſſiona: Teſtantur id *Beyerlinck pag. 281. 286. & 301. Sauſſay pridie Cal. Septemb. Carthagena lib. 18. hom. 9. n. 15. & homil. 11. n. 4.* deinde viris Eccleſiaſticis ſat ſuperque pervium eſt, quod SS. Patres miris laudibus Zonam Dei parentis Mariæ concelebrarint. Jam hinc ſumpto argumento tranſeamus ad ZONAM B. Annæ & quidem argenteam auro veſtitam, perſuaſione vulgi, in noſtrate Germaniâ plus ſatis decantatam, quam plurimi verè æſtimarunt eam, quâ diebus ſupplicationem ſolemniſſimarum pectorale ejusdem Divæ in thenſis firmatum, circumvolutum conſpicitur, unde paſſim proverbii loco Zona B. Annæ audiit, adeoque tenaciter hæſit ut ſimplicibus quibusdam rei veritas inſtillari nequiverit. Veruntamen cum Sancti laudibus falſis non delectentur, candidè veritatem accipito. Sub annum gratiæ 1550. Petro à Greſſenich ex nobili ſede Greſſenich Trevericâ propaginem trahenti, vinculo matrimonii colligata fuerat Domina Sybilla de Vianden, è primoribus Caſtellanis Scleidæ ac arcis Heyſtad feudatariis, orta, quæ cum annum in matrimonio decimum ſterilis moleſtè

ſuf-

ſufferret, voto ad S. Annam concepto, eidem pro
anathematis dicat ſponſalitia jocalia, ſplendi-
dum ſcilicet Roſarium quinquaginta granorum
argenteorum, ſex granis inauratis diſtinctum, ad
collum pectoralis S. Annæ manu artificis firma-
tum, præterea Zonam nuptialem ante deſcri-
ptam, cui poſtmodum ejusdem Sybillæ Surculi,
(tacitis aliis haud vulgaribus donariis) in gratum
fructus relati memoſynon in lamellâ argenteâ
formæ ovalis, connecti procurarunt arma gen-
tilitia Greſſenich & Vianden. Mater illa jam tum
recens (ut mox dicemus) conceperat propoſi-
tum aliam quoque de S. Anna miſſæ fundatio-
nem, conſtituendi, quam poſtea, ob cauſas, juxta
ſolemnes tabulas ipſo S. Remigii anni 1617. di-
verſis ſigillis firmatas, tranſtulit latiſſimè amplia-
tam ad certa officia, ad aras B. Virg. & B. Annæ in
Collegiatâ Eccleſiâ S. Gereonis Coloniæ præſti-
tutis temporibus exſolvenda, pro ſolario annui
Lenſus è ſummâ quingentorum dalerorum ca-
pitali annuè promanantis. Priora votiva oblata
anno Chriſti 1569. Domino Joanne von der
Arck Conſule, à Domina Sybillâ antedictâ com-
pleta fuerant; quæ mox fœcundabatur, atque
anno ſequenti D. Matthæo Mockel Conſulem
agente, mater efficiebatur unicæ proles fœmellæ
ſibi cognominis; quæ ubi adolevit, nuptui tra-
dita eſt primùm Petro à Bergh, Ducatus Juliæ
Ærario & Quæſtori in Norvenich, itidem Sca-
bino, poſtea & Conſuli Marcodurano, unde ena-

tæ proles duæ: Filius Ampliſſimus & Clariſſimus Dominus Petrus à Bergh Juris utriusq; Doctor, Scabinus & Exconſul Marcoduranus, & Filia Sybilla à Bergh nuper Nobilis, Ampliſſimi & Clariſſimi Domini Bernardi à Puteo Jurium Doctoris, Comitis Palatini, Scabini itidem & Exconſulis Marcodurani meritiſſimi vidua. Proles hæ duæ matris, aviæque remoram fœcunditatis, multo cum fœnore, hoc eſt, copioſâ ſobole abundè compenſarunt. Iſthæc origo ſummaque obſervationis, cultusque ſingularis Zonæ S. Annæ (ſpe fœcunditatis) eidem dicatæ.

8. Revertamur ad Lipſana commemorata; quorum conſideratione credere poterimus, illa ex Syriâ & Græciâ in Europæum orbem mirâ ſupremi numinis providentiâ, pro piorum ſolatio devoluta eſſe. Equidem hujusmodi conceptui inhærendo carptim attingere condecet, quod doctiſſimus vir Laurentius Beyerlinck, qualescunque ſacras Reliquias aperiendo, à Germaniâ ſuperiori initium faciens, principe loco Coloniam Agrippinam ſtatuerit, inter Metropoles ampliſſimi regni Germanię, quo ad fidei conſtantiam atque reliquiarum theſaurum magnificentiſſimam: Sanctorum agmina mænibus inhærentia olim viſa fuere Urbem protegere: atque unde hactenus in univerſali Imperii Romano-Germanici vaſtitate, illam aliter immunem perſtitiſſe credemus? Proinde *crepant lapides plätearum tuarum Colonia,*[m] *ſi quæ intra te tanquam* San-

m VVeinheim in præfatione Sacrarii.

Sanctuarium Sancti tui operati ſunt, tacueris. Participent obſecro de te, ſicut tu de illis participaſti, honorata rehonora, adamata redama, lauda Dei cooperatores, invoca tuos patronos: tota in linguas converſâ voce laudis ſonora cum jubilo, Ambroſiana Hyblæa eructa, quatenus Deus in Sanctis laudetur, & piorum mentes tam dulci nectare illectæ tecum pariter in laudibus reſonent.

De Miraculorum Fide & Præſtantiâ. §. 31.

CArthuſianus anonymus[a] tractatui ſuo ſequentem imponit coronidem. *Partem quam pollicitus ſum finalem proſequenti, de miraculis S. Annæ, revera tot mihi occurrunt ac tanta nova & antiqua miracula, quod omnia ipſa prorſus enarranda non facile dixerim: Nam citius mihi tempus deficeret quam copia ſcribendi, & quia ſunt plerique qui miraculis detrahunt, & ego brevis eſſe volui in opere, ne offenderem legentes, ideoque ſtrictim compendioſeque nonnulla hic ponere decrevi. Legimus ſiquidem per invocationem S. Annæ, viros ac mulieres, juvenes ac ſenes, à magnis tribulationibus ſæpe liberatos, à periculis erutos, & in neceſſitatibus mirabiliter adjutos; multos etiam utriusque ſexus homines, à graviſſimis tentationibus carnis & ſpiritus, meritis S. Annæ comperimus liberatos: alios etiam in paupertate & egeſtate conſtitutos, abundè proviſos, & nonnullos à gravi cala-*

a Carthuſ. tract. de Fratern. S. Annæ & Pontan. tom. 4. biblioth. in feſto S. Annæ.